

Historien om HIF gennem 100 år

Hvidovre Idrætsforening, HIF, kan fejre sit 100-års jubilæum den 15. oktober 2025. I den forbindelse vil vi i en række artikler bringe nogle historier om tiden fra den spæde start og frem til det HIF, som folk kender i dag.

De første 15 år fra 1925 - 1940

Efter stiftelsen den 15. oktober, 1925, fik HIF i november lovning på brugsretten til 3 tønder land på "skolelodden" i det nordlige Hvidovre. Da formaliteterne var på plads begyndte arbejdet med at gøre idrætspladsen anvendelig. Skolelodden havde ligget brak i et stykke tid og var ikke mindst på grund af mange sten uegnet til boldspil. Da jorden var pløjet, tog foreningens medlemmer fat og bar sten væk i spande. Det tog mange søndage, før marken var anvendelig til sport. Der var i starten to fodboldbaner, en seniorbane og en bane, der omtaltes som en juniorbane. Målstolper og overliggere fik klubben foræret af en virksomhed i Vigerslev. Sognerådet bevilgede desuden et beløb på 2.500 kr. til opførelse af et klubhus på 7 x 4 meter med to rum og et loftrum. Sportsplads og klubhus blev indviet ved et pokalstævne den 27. juni 1926.

HIF spillede derfor sine første fodboldkampe på en "bane" der lå bag Phønixhusene på Brostykkevej. Det var på et stykke af Bredegaards jord, og omklædningen foregik i et nyopført Phønixhus, der endnu ikke var solgt. De første kampe var mod lokale hold samt soldaterhold fra Avedørelejren. Historien vil vide, at disse kampe i nogen grad skæmmedes af ret usaglige dommere, og det var ikke noget ukendt begreb, at et hold pludselig, hvis en dommerkendelse gik dem imod, forlod banen. Da HIF endnu ikke var tilsluttet nogen union, blev der for at skabe større interesse for fodbolden, arrangeret private pokalstævner.

Umiddelbart efter stiftelsen af HIF var der også gang i gymnastikken. Faktisk havde den foretagsomme Helmer Grand allerede 2 dage før foreningens stiftelse skrevet til Sognerådet og anmodet om tilladelse til at bruge gymnastiksalen på Kettevejsskolen. Da sognerådet holdt sit næste møde var HIF en realitet, og foreningen fik lov til at bruge gymnastiksalen, dog uden tilladelse til at bruge den kommunale badekælder, som fandtes på skolen.

Der blev også dyrket atletik på pladsen ved Holmegaard, og da der hverken var løbebane eller springgrav, var det kastedisciplinerne, der blev dyrket. Og så naturligvis løb – ude på vejene omkring idrætspladsen. Håndboldsporten, der kun blev dyrket af kvinder, havde det svært. Det var ringe udendørs forhold og håndbold i en gymnastiksal, med ribberne som sidelinje, gav mange knubs. Kvinderne deltog dog i nogle få stævner arrangeret af andre klubber.

Men det var ikke kun på idrætspladsen ved Holmegaarden og på Kettevejsskolen, at der blev dyrket idræt. Man fik sat gang i skydning og bordtennis på Gl. Østensgaard (i Vigerslev), boksning og brydning på Risbjerggaard og bordtennis på Frihedskroen. Da Holmegaardsskolen og senere Strandmarksskolen blev indviet gav det nye muligheder, og badminton blev også en del af foreningens virke. For at fremme interessen for sport, blev der arrangeret et løb "Risbjerggaardløbet", som blev en årligt tilbagevendende begivenhed, hvor man løb fra Risbjerggaard til Flaskekroen (ved Vigerslevvej) og tilbage igen.

HIF's fodboldhold blev i 1928 optaget i Småklubbernes sammenslutning, der senere skiftede navn til Arbejdernes Boldspil Union (ABU). Det betød, at det ikke alene var trænings- og pokalkampe, der blev spillet på banen ved Holmegaarden, men nu også turneringskampe. I den forbindelse ønskede man sig muligheden for at kunne tage et bad efter kampen. Afvaskningen foregik ellers fra vandposten foran Husvildebarakkerne, der lå som nabo for enden af banen. I første omgang fik man afslag på et baderum, men man indsendte en ny ansøgning suppleret med en indbydelse til formanden for teknisk udvalg og

sognerådsformanden. Det førte til nye forhandlinger og i april 1935, blev der bevilget et baderum med to brusere, samt WC og håndvask.

I 1934 besluttede HIF at forlade ABU, og blev i stedet medlem af Københavns Boldspil-Union (KBU). Den første officielle KBU-hjemmekamp blev spillet den 14. august 1934 mod Hermes, hvor HIF sejrede 4-3.

I 1936 flyttede HIF til baner over for Risbjerggaard (ved det nuværende rådhus), og i 1939 gik turen videre til de nuværende baner ved Idrætsvej (dengang Høgevej).

Indtil da havde håndboldsporten haft det svært, men det forhold at der kom nye idrætsbaner fik stor betydning for håndbolden. Håndboldbanerne blev streget op på det areal, der lå længst ud mod Hvidovrevej (dengang Mellemdigevej). Indendørs håndbold var der ikke meget af, og først nu fik man mulighed for at få nogle rigtige håndboldbaner - til markhåndbold. Det efterfølgende årti skulle imidlertid blive lidt af et gennembrud for håndbolden i HIF. Mere om det i en senere artikel.

I løbet af 1930'erne oplevede HIF fodbold både succeser og udfordringer på banen. Efter indmeldelsen i KBU deltog klubben i B-rækken, den næstbedste række i den regionale union. Selvom der var talentfulde spillere som Erdmann Ziegler og Svendsen-brødrene, lykkedes det ikke klubben at rykke op fra B-rækken i denne periode. Økonomiske udfordringer prægede også klubben i slutningen af 1930'erne, men med dedikerede trænere og ledere fortsatte HIF trods alt med at udvikle sig. Økonomien blev bl.a. forsøgt styrket gennem afholdelse af et utal af fester og andre arrangementer.

De første 15 år af Hvidovre Idrætsforenings historie var således præget af pionerånd, engagement og en stærk vilje til at etablere en idrætsforening i lokalsamfundet. Gennem målrettet arbejde og fællesskab lagde klubben fundamentet for de senere succeser og den position, HIF har i dansk idræt i dag.

På vegne af HIF's hovedbestyrelse

Teddy Hebo Larsen
Formand

(Indholdet i denne artikel er baseret på historien om "Vejen til Hvidovre Stadion", skrevet af Sten Larsen. Det fulde afsnit om "Vejen til Hvidovre Stadion" vil blive bragt i den jubilæumsbog om HIF, som offentliggøres på HIF's 100-års jubilæumsdag den 15. oktober, 2025).